

Reportage

Fotografe en filmmaakster Marijke Bresser uit Uitdam volgde twintig jaar lang zes kinderen die volwassen worden. Vanaf het moment dat ze de crèche verlaten totdat ze als twintigers op eigen benen staan. Het resultaat is 'De Roomtuintjes', een 'feel good movie' over het leven zoals het loopt.

Vanaf linksboven, tegen de klok in: de kinderen van De Roomtuintjes op 4-, 8-, 12-, 16- en 20-jarige leeftijd.

FOTO'S MARIJKE BRESSER

Hoe kleine mensjes grote mensen worden

Johan Moes
j.moes@hollandmediacombinatie.nl

Uitdam * De Hummels, heetten ze. Zes kinderen op kinderdagverblijf De Roomtuintjes in Amsterdam-Oost. Een tweeling uit Westzaan, twee kinderen uit Amsterdam, één uit Diemen en Jim, de zoon van Marijke Bresser uit Uitdam. „De zes waren op de crèche altijd bij elkaar. Het was een heel hecht groepje”, zegt Bresser. „Daar komt natuurlijk een keer een eind aan: na de crèche gingen ze uit elkaar, allemaal naar een andere basis-

school, nieuwe vrienden.”

„Dat was in 1994. Ik liep toen al een paar maanden te spelen met beeld en geluid. Willem zat nog op de middelbare school en Boele was net aangenomen op de filmacademie. Hun jongere broertje Ward deed ook mee. Hij deed de interviews en was bij die eerste sessie nog geen twaalf jaar. Dat vond ik een voordeel omdat hij gezien zijn leeftijd dichter bij de kinderen stond.”

„Waar dat concreet toe zou leiden was op dat moment nog niet echt duidelijk. Het idee kreeg pas echt vorm na de eerste film- en interviewsessie. Daarbij kreeg ik hulp van een paar buurlingens die vaak op mijn kinderen pasten: Willem

en Boele Weemhoff. Deze twee broers waren heel erg bezig met beeld en geluid. Willem zat nog op de middelbare school en Boele was net aangenomen op de filmacademie. Hun jongere broertje Ward deed ook mee. Hij deed de interviews en was bij die eerste sessie nog geen twaalf jaar. Dat vond ik een voordeel omdat hij gezien zijn leeftijd dichter bij de kinderen stond.”

Eigen omgeving

„De documentaire is echt een project van ons vieren. Met zijn allen besloten we na die eerste sessie om ermee verder te gaan en de kinde-

ren om de vier jaar op te zoeken en te interviewen, elke keer in hun eigen omgeving.”

„De vraag wat de levensloop van kinderen bepaalt, heeft me altijd enorm geboeid. Zijn het hun ouders? Is het de school waar ze op zitten? Zijn het hun vrienden? Of volgen kinderen gewoon hun eigen natuur? Op die vraag is geen eenduidig antwoord te geven en ik kan ook niet zeggen dat ik met het maken van de film hét antwoord op die vraag heb gevonden. Een aantal factoren die van invloed zijn, zit er natuurlijk wel in en dat blijft altijd fascinerend. Helemaal als je ziet dat zelfs het meedoen

Marijke Bresser filmt zes kinderen in twintig jaar

aan dit project voor één van de jongens van invloed is geweest. Maar de grootste schat van 'De Roomtuintjes' is volgens mij dat alle kinderen de hele film door super eerlijk zijn.”

„Na elke vier jaar filmen gedurende twintig jaar hadden we in totaal

zo'n zestig, zeventig uur materiaal. Dat is op zichzelf nog niet eens zo heel veel, maar om dat terug te brengen tot een film van een 75 minuten is een gigantische klus. Ik heb daarbij ontzettend veel hulp gehad van Evelyn Adayinka. Ik weet niet of ik het in mijn eentje had gered.”

'De Roomtuintjes' was eerder dit jaar onderdeel van de jaarselectie van het Nederlands Film Festival, waar de film enthousiast werd ontvangen. Kort daarvoor toonde Bresser het eindresultaat aan de hoofdrolspelers in een minibijscoopje in Amsterdam. „Tot die tijd hadden ze er niets van gezien. Hun

reactie vond ik geweldig. Ze waren blij en opgelucht: ze waren al die jaren eerlijk geweest en hadden nooit iets gezegd waar ze spijt van hadden. En wat ik ook mooi vond om te zien was dat ze, hoewel ze nooit meer contact met elkaar hebben, toch weer een hechte groep vormden toen ze bij elkaar waren. Net als toen ze nog op de crèche zaten.”

Op donderdag 23 oktober is de film voor het eerst in Waterland te zien, namelijk in de Lutherse Kerk aan het Zuideinde 39 in Monnickendam. Aanvang 20 uur, toegang gratis. Meer info: www.marijkebresser.nl.

'Inspiratiebron, maar andere film'

Welke factoren bepalen hoe een leven loopt? De Engelse filmmaker Michael Apted vroeg het zich in 1963 af en besloot het leven van een aantal willekeurige Engelse kinderen van diverse komaf vast te leggen op beeld en geluid. Hij liet veertien kinderen vanaf hun zevende levensjaar om de zeven jaar interviewen om te laten zien wat er van hen was terechtgekomen en wat hun plannen waren voor de rest van

hun leven. In de 'Up-series' zijn inmiddels acht documentaires gemaakt. Bij het maken van 'De Roomtuintjes' is het project van Michael Apted voor Marijke Bresser een grote inspiratiebron geweest, zegt zij. „Maar ik wil mijn project daar absoluut niet mee vergelijken. 'De Roomtuintjes' is echt een andere documentaire, meer van deze tijd en speelt bovendien in Nederland.”